

AB-TÜRKİYE İLİŞKİLERİNİ NE YAPMALI?

MENSUR AKGÜN & SYLVIA TİRYAKİ

Mart 2014 | GPoT PB no. 39

ABSTRACT The corruption investigation, which was made public on 17 December 2013, raised concerns about abuses of the separation of power, restrictions of the fundamental rights and freedoms and deviation from the rule of law. Despite the encouraging progress over the last few years on the Cyprus issue, which has been one of the most troublesome matters standing in the way for Turkey's EU-accession, Turkey-EU relations were thought to be interrupted by the current domestic political developments. This paper, however, claims that the internal turmoil that Turkey faces does not seem to affect its negotiations with the EU. Conversely, it is considered that the challenges regarding the rule of law may be overcome by continued negotiations with the EU. Yet, Turkey, in its implementations, should strongly avoid any attempts that damage democracy and human rights, which may worsen its relations with the EU.

17 Aralık 2013'de başlatılan yolsuzluk soruşturması Türkiye'yi ciddi bir sistem krizinin eşiğine getirdi. Yolsuzluk iddialarıyla başlayan kriz güçler dengesi ilkesinin ihlali olasılığını, temel hak ve hürriyetlerin kısıtlanması endişesini, hukukun üstünlüğünden sapılacağı korkusunu ortaya çıkarttı.

Öncelikle 5651 Sayılı *İnternet Ortamında Yapılan yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun*'da, daha sonra da 2802 Sayılı *Hakimler ve Savcılar Kanunu*'nun maddelerinde yapılan değişiklikler bu korku ve endişelerin pekişmesine, dahası AB-Türkiye ilişkilerinde bir

kopmanın yaşanabileceği kuşkusunun doğmasına yol açtı.

Oysa neredeyse eş zamanlı olarak müzakere başlıklarının açılmasının önündeki en önemli engel olan Kıbrıs sorununun çözümü yolunda adımlar atılmaya başlanmış, normal pasaport hamili Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının Schengen bölgesinde vizesiz seyahatini mümkün kılacak *Geri Kabul Anlaşması* için bir yol haritası belirlenmişti.

Türkiye'nin üyeliğine kültürel nedenlerle karşı çıkan Fransa ve Almanya'nın tavrında bir yumuşama görülmekte, Türkiye ekonomisi, siyaseti ve bölgesinde yarattığı emsalle pek çok AB başkentinin ilgisini çek-

mekteydi. Ancak yürütmenin yargı üstünde kontrolünü pekiştiren bir yasal düzenlemenin yapılması, yolsuzluk soruşturmaları kapsamında hukukun üstünlüğünden fedakarlık edildiği algısının ortaya çıkması AB-Türkiye ilişkilerini bir kez daha zorlayabilirdi.

Çünkü Ekim 2004 tarihli Müzakere Çerçeve Belgesi'nin 5. Maddesine göre Türkiye'nin, AB'nin temelini oluşturan özgürlük, demokrasi, insan hakları ve temel özgürlüklere saygı ve hukukun üstünlüğü ilkelerini ciddi ve sürekli olarak ihlal etmesi durumunda, Komisyon kendi inisiyatifiyle veya üye devletlerin üçte birinin talebi üzerine müzakerelerin askıya alınmasını tavsiye edebilirdi.

Avrupa Parlamentosu'ndan gelen reaksiyonlar ve AB Komiseri Ştefan Füle'nin yaptığı açıklamalar AB'nin Türkiye rahatsızlığını göstermekte, Müzakere Çerçeve Belgesi'nin öngördüğü tehlikenin ortaya çıkması olasılığını gündeme getirmekteydi. Biz 20-21 Şubat tarihleri arasında yaptığımız Brüksel ziyaretinde bu olasılıktan hareketle Komisyon yetkilileri ve Türkiye'yi yakından takip eden düşünce kuruluşu temsilcileriyle konuştuk, müzakerelerin resmen askıya alınma olasılığının ez azından şuan itibarıyla çok yüksek olmadığını gözlemledik.

Elinizdeki kısa siyaset kağıdında bu intibamızın nedenleri üzerinde duracak, müzakereler askıya alınmasa dahi AB'nin temel değerlerinden uzaklaşıldığına ilişkin algının Türkiye'ye bakışı ciddi bir şekilde etkiyeceğine ilişkin görüşümüzü sizlerle paylaşacağız. Kısa bir AB-Türkiye ilişkileri tarihiyle başlayacak olan bu kağıt, ilkelerden sapmanın Kıbrıs müzakereleri ve diğer çevresel faktörler tarafından nasıl dengelen-

Avrupa Parlamentosu'ndan gelen reaksiyonlar ve AB Komiseri Ştefan Füle'nin yaptığı açıklamalar AB'nin Türkiye rahatsızlığını göstermekte, Müzakere Çerçeve Belgesi'nin öngördüğü tehlikenin ortaya çıkması olasılığını gündeme getirmekteydi.

diği ile sürecek, siyaset önerilerimizle bitecektir.

Bir Hatırlatma

AB-Türkiye ilişkilerinin temeli 12 Eylül 1963'de imzalanan Ankara Antlaşması ile atılmıştır. Amacı Avrupa Ekonomik Topluluğu ile gümrük birliği gerçekleştirmek, daha sonra da Türkiye'yi bu topluluğa üye yapmak olan antlaşma 12 Aralık 1964'de yürürlüğe girmiş, 13 Kasım 1970'de imzalanan Ek Protokol'le de bu birliğin takvimi karara bağlanmıştır. Kısmen Türkiye'den, kısmen de AET'den kaynaklanan nedenler yüzünden malların serbest dolaşımını

öngören gümrük birliği gecikmeli olarak ancak 1995 yılında gerçekleşmiştir.

Bu arada Türkiye 14 Nisan 1987'de AET'ye tam üyelik başvurusunda bulunmuş, iki yıl sonra kendisine verilen cevaptaysa kararın şartların daha iyi olduğu bir dönemde alınacağı belirtilmiştir. Türkiye'nin demokrasisindeki sorunlar, ama asıl önemlisi Kıbrıs ve Ege yüzünden yeni üye Yunanistan'ın yaptığı itirazlar olumlu cevabın ertelenmesinde etkili olmuştur. Beklenen cevap başvuru tarihinden beş yıl sonra gelmiş, Aralık 2002 Kopenhag Zirvesi'nde de 2004 yılı için randevu verilmiştir.

Kıbrıs sorununun çözülebileceği varsayımına dayanan bu randevu ne yazık ki 24 Nisan 2004'de Rum tarafının beklenmedik bir şekilde Türk tarafıyla Annan Planı vasıtasıyla birleşmeyi dörtte üç çoğunlukla reddetmesiyle bir süreliğine rafa kaldırılmıştır. Türkiye'nin Kıbrıslı Türklerin izolasyonu ile 1 Mayıs 2004'de AB'ye adanın tamamını temsil edermişçesine üye olan Rum tarafına karşı gümrük birliğinden do-

ğan sorumlulukları arasında bağ kurması ilişkileri germiştir.

1959'daki ilk başvurusundan bu yana içinde Yunanistan'la olan gergin ilişkileri ve Kıbrıs sorununu barındıran Türkiye'nin üyelik süreci, müzakerelerin 3 Ekim 2005'de başlamasına rağmen günümüze değin beklenen ilerlemeyi kaydetmemiştir. Aralık 2006'da 8 müzakere başlığı Kıbrıs sorunu yüzünden Konsey tarafından, Aralık 2009'da ise 6 başlık Kıbrıs Cumhuriyeti tarafından askıya alınmıştır. Türkiye'nin farklı dini ve kültürü dolayısıyla AB üyesi olmaması gerektiğini düşünen Fransa da 5 başlığı fiilen bloke etmiştir.

Haziran 2010'da üyelik müzakereleri durmuş, Kıbrıs sorununun arkasına saklanan AB ülkelerinin de desteğiyle Türkiye'nin AB sürecinden soğuması sağlanmaya çalışılmıştır. Müzakere sürecinin ve üyelik perspektifinin canlanması Şubat 2013'de Kıbrıs'ın güneyinde yapılan başkanlık seçimleri sonrasında Annan Planı'na destek vermiş olan Nicos Anastasiades'in Cumhurbaşkanı seçilmesiyle birlikte değişmiş, Fransa'daki Cumhurbaşkanlığı seçimleri de AB-Türkiye ilişkilerine yeni bir perspektiften bakılması imkanını doğurmuştur.

Ocak 2014 itibarıyla Türkiye'nin AB'ye katılımı için müzakere gerektiren 35 fasıldan 14 fasıl açılabilmiş. Kalan diğer fasılların çoğu (17 fasıl) başta Kıbrıs Cumhuriyeti olmak üzere, Almanya, Avusturya, Fransa ve Yunanistan tarafından çeşitli nedenlerle bloke edilmiştir. Sadece bir fasıl (Bilim ve Araştırma) geçici olarak kapatılmıştır. Altı dönem başkanlığı boyunca hiç bir fasıl açılmamış, üyelik süreci 30 Haziran 2010 - 5 Kasım 2013 tarihleri arasında tamamen askıya alınmıştır.

Haziran 2010'da üyelik müzakereleri durmuş, Kıbrıs sorununun arkasına saklanan AB ülkelerinin de desteğiyle Türkiye'nin AB sürecinden soğuması sağlanmaya çalışılmıştır.

Buna rağmen Türkiye'deki reform süreci içeriden gelen baskıların da etkisiyle sürmüş, yeterli olmasa da 1 Ekim 2013'de Başbakan Erdoğan yeni bir demokratikleşme eylem planı açıklamıştır. 2011 yılında da Komisyon müzakere sürecindeki tıkanıklığı aşmak için "Pozitif Gündem" başlığı altında Türkiye'yi AB müktesebatına yakınlıştırmayı amaçlayan yeni bir çalışma yöntemi benimsemiştir. Kıbrıs sorununun çözümlü halinde 14 fasılın daha müzakereye açılabilme olasılığı bulunmaktadır.

Kıbrıs Sorunu

Günümüz anlamıyla Kıbrıs sorunu dünya ve Türkiye siyasetinin gündemine 1963 yılında girdi. Üç yıl önce kurulmuş olan ortaklık cumhuriyeti Rumların tamamını Yunanistan'a bağlamak, Türklerin de taksim politikasını hayata geçirmek için çalışması sonucunda siyasi olarak iflas etti. 1963 Noel'inde toplumlar arası çatışmalar başladı.

1961'den itibaren Kıbrıs Cumhuriyeti'nin İçişleri Bakanı Polycarpos Yorgadjis önderliğinde ENOSIS'i, yani Yunanistan ile birleşmeyi gerçekleştirmek amaçlı bir yeraltı örgütü oluşturuldu. Rumlar, halen yürürlükte olan ama uygulanmayan 1960 Anayasası'nı değiştirmek için Akritas Planı olarak bilinen bir askeri ve siyasi strateji benimsedi.

31 Kasım 1963'de zamanın Kıbrıs Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Başpiskopos Makarios, Cumhurbaşkanı Yardımcısı Fazıl Küçük'e 13 maddelik bir Anayasa değişiklik paketi gönderdi. Garantör ülke Türkiye paketi 16 Aralık'ta reddetti. 21 Aralık'ta da toplumlar arası çatışmalar başladı.

Dört gün sonra Rumlar Lefkoşa'nın Türk mahallesini ele geçirmek üzereyken Türkiye'den kalkan savaş uçakları adanın üstünde alçak uçuş yapmaya başladı. Kısa sürede ateşkes ilan edildi. 15 Ocak 1964'de ise iki toplum temsilcisi ile Yunanistan ve Türkiye'nin garantör güçler olarak katıldığı bir toplantı düzenlendi.

O günden bu yana da Kıbrıs sorununa çözüm bulmak için işbaşına gelen bütün BM Genel Sekreterleri ciddi mesai harcadı. Adaya özel temsilciler atandı. ABD başta olmak üzere üçüncü taraflar soruna müdahil oldu. BM Barış Gücü tarafların arasına konuşlanıp çatışmaların çıkmasını engellemeye çalıştı.

Fakat, ne Barış Gücü'nün adadaki varlığı ne de üçüncü tarafların çabaları Temmuz 1974'de ENOSIS hedefli darbe yapılmasına ve Türkiye'nin müdahale etmesine engel oldu. 20 Temmuz müdahalesinden sonra da görüşmeler sürdü. 1977'de toplum liderleri Rauf Denктаş ve Başpiskopos Makarios arasında kurulması düşünülen yeni ortaklığın temel parametreleri belirlendi.

BM Genel Sekreteri Perez de Cuellar ve özel temsilcisi aracılığıyla gerçekleşen görüşmeler sonucunda 26 Kasım 1984'de taraflara ilk kapsamlı BM çözüm planı sunuldu. Bugün tartışılan güç paylaşım parametrelerine çok yakın olan plan ne yazık ki o zaman da Rumlar tarafından reddedildi.

Güney Kıbrıs Rum Yönetimi'nin lideri, dolayısıyla da Kıbrıs Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Spiros Kipriyanu uzlaşmak için Türk askerlerinin adadan çekilmesini, Türkiye'den adaya gidenlerin geri gönderilmesini, Garanti Antlaşması'nın kaldırılmasını, dolaşım, yerleşim ve mülkiyet öz-

gürlüğünün sağlanmasını önkoşul olarak öne sürdü.

Çözüm bulunamadı ama görüşmeler günümüze değin devam etti. 10 Nisan 1992'de BM Güvenlik Konseyi 750 sayılı kararıyla Genel Sekreter Boutros Boutros-Ghali ta-

rafından taraflarla görüşülerek kaleme alınan 100 maddelik fikirler dizisini destekledi. Türkler bu dizinin 91 maddesini kabul etti ama Rum tarafı uzlaşma yerine AB üyeliği yolunda ilerlemeyi tercih etti.

Ancak BM Genel Sekreteri Kofi Annan çözüm çabalarını sürdürdü. 1999-2003 arasında iki toplum lideriyle 11 kez bizzat kendisi görüştü, Özel Temsilcisi Alvaro de Soto 54 kez ayrı ayrı, 72 kez de birlikte olmak üzere Türk ve Rum cemaatlerinin liderleri ile bir araya geldi. 300'ü Türk ve Rum, 50'si BM tarafından atanmış teknik eksper müzakerelere katıldı ve sonunda iki toplum arasındaki tüm sorunlara kapsamlı bir çözüm üreten ekleriyle birlikte 9000 sayfayı bulan Annan Planı ortaya çıktı.

Başka yerlerde de vurguladığımız gibi plan o kadar kapsamlıydı ve BM o kadar umutluydu ki yeni kurulacak ortaklık cumhuriyetinin bayrağı için 1,506 çizim ve marşı için de 111 beste değerlendirmeye alındı. Tarafların hemen her konudaki farklılıkları arasında bir denge kurulmaya, mülkiyet sorunu uluslararası hukuk ve zemindeki gerçeklik temelinde çözülmeye çalışıldı.

Uzlaşmanın sağlanması için planın beş farklı versiyonu geliştirildi ve son hali tarafların imzaladığı 1,134 antlaşma ile 131 yasayı da içinde barındırmaktaydı. Fakat 24 Nisan 2004'de yapılan referandumda plan tıpkı GKRY Cumhurbaşkanı Tassos Papadopoulos'un halkından ağlayarak istediği gibi reddedildi. Türk tarafı

Başka yerlerde de vurguladığımız gibi plan o kadar kapsamlıydı ve BM o kadar umutluydu ki, yeni kurulacak ortaklık cumhuriyetinin bayrağı için 1,506 çizim ve marşı için de 111 beste değerlendirmeye alındı.

%64,9 ile planı kabul etti ama yine 1964'den bu yana kendilerine uygulanan izolasyon kalkmadı.

1 Mayıs 2004'de çözüm olmadan AB'ye tam üye olan Rum tarafı, uzunca bir süre görüşmelere başlamak ve sorunu BM parametreleri çerçevesinde çözmek iradesi göstermedi. Müzakereler yapıldı ama sorun sürüncemede kaldı, çözüm sağlanamadı. KKTC Cumhurbaşkanı Mehmet Ali Talat ve Derviş Eroğlu tarafından Kıbrıs Cumhuriyeti adına hareket eden GKRY'nin Cumhurbaşkanı Dimitris Hristofyas arasında da turlarca görüşme yapıldı, bazı alanlarda da uzlaşma sağlandı.

Ancak sorunun gerçek bir sıçrama yapması için, adanın güneyinde 17 Şubat 2013'de yapılan seçimleri beklemek gerekecekti. Bu seçimlerden galip çıkan DISY lideri Nicos Anastasiades, gerek seçim öncesi yaptığı açıklamaları, gerekse seçim sonrasında verdiği iyi niyetli beyanlarıyla tıpkı 2004 yılında olduğu gibi bu kez de çözüm yanlısı olacağını belli etti. Ve bilindiği gibi uzun pazarlıkların ardından çözümün temel parametrelerini belirleyen bir ortak deklarasyon 11 Şubat 2014 günü BM gazetesinde açıklandı.

27 Şubat 2014 tarihinde toplumlar arası güveni arttıracak bir çapraz kabulle Türk tarafının baş müzakerecisi Kudret Özersay Yunanistan Dışişleri Bakanlığı Genel Sekreteri Anastasis Mitsialis ile görüştü. Aynı saatlerde de Ankara'da Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Feridun Sinirlioğlu Rum tarafının baş müzakerecisi Andreas Mavroyiannis ve ekibini makamında kabul etti. Böylelikle Kıbrıs sorununda bir tabu daha yıkıldı, çözüm müzakerelerinin önü biraz daha açıldı ve Türkiye'nin AB üyelik perspektifi genişledi.

Sonuç Yerine

Tam bunlar olurken de Türkiye 17 Aralık'ta başlayan ve giderek daha derinleşen bir krizin içine sürüklendi. İfade özgürlüğü, temel demokratik haklar, hukukun üstünlüğü gibi ilkeler tartışılır hale geldi. Yukarıda sözünü ettiğimiz Müzakere Çerçeve Belgesi'nin Komisyon ve üye devletlere tanıdığı olanağın kullanılma endişesini ortaya çıkardı.

Ancak görünen o ki AB'nin, ne HSYK ne de internet düzenlemeleri yüzünden üyelik sürecini askıya almaya niyeti var. Tam tersine AB Türkiye ile daha yakın çalışmak istiyor. Hukukun üstünlüğü, güçler dengesi

gibi hassas alanlardaki sorunları müzakere ederek aşmayı gerektiriyor. Bunun anahtarı olarak da 23 ve 24'üncü fasılları görüyor.

Komisyon yargı ve temel haklar konusunu kapsayan 23 numaralı başlık konusunda ısrarlı. Fakat Komisyon Kıbrıs Cumhuriyeti'nin bu başlığı çözüm gerçekleşene kadar bloke etmeye devam edeceğine inanıyor. Konuştuğumuz bazı yetkililerse

Almanya ve Fransa'nın inisiyatif alabileceğini, Kıbrıs'ta geçtiğimiz günlerde başlayan müzakere sürecinin Rumların yumuşamasına katkıda bulunabileceğini düşünüyor.

Bazılarıysa Hollanda gibi insan haklarını önemseyen ülkelerin yeni bir başlık açılmasını bloke edebileceğini söylüyor. Ama hemen herkesin üstünde birleştiği nokta AB'nin Türkiye ile ilişkilerini derinleştirilmesi gerektiği yönünde. Bu yüzden de Kıbrıs sorununun çözümüne umut bağlanmış durumda. Kopuş ya da müeyyide Mart ayı itibarıyla kimsenin gündeminde yok. Daha önce Türkiye'ye 5 mektup gönderen Komisyon bekle gör politikası izliyor.

Konuştuğumuz bazı yetkililerse Almanya ve Fransa'nın inisiyatif alabileceğini, Kıbrıs'ta geçtiğimiz günlerde başlayan müzakere sürecinin Rumların yumuşamasına katkıda bulunabileceğini düşünüyor.

Beklense uygulama. Eğer yasalar anti-demokratik uygulamalara yol açarsa, AB-Türkiye ilişkilerinin gerilmesi kaçınılmaz görünüyor. Bu yüzden 2014 İlerleme Raporu eskilerinden çok daha kritik önemde olacak. AB kurumları uygulamaları çok daha yakından takip edecek.

AB bizim gözlemlediğimiz kadarıyla iktidarın üstünde ısrarla durduğu paralel devlet tartışmasına taraf değil, beklentileri paralel devlet iddiaları doğruysa hukukun sınırları içinde alınarak mücadele edilmesi yönünde. Yolsuzluk iddialarını ise Türkiye'nin iç işi olarak görme eğilimi en azından şimdilik ağır basıyor.

AB-Türkiye ilişkilerini yakından takip edenler de üye devletlerden ciddi bir tepki beklenmemesini tavsiye ediyor, Komisyon'un yine ölçülü tepki verebileceğini belirtiyorlar. Onlara göre üye devletler açısından Türkiye ticari potansiyeli, coğrafi konumu ve çevresindeki sorunlar yüzünden kaybedilmeyecek kadar önemli bir ülke.

Ancak Türkiye'nin de yasal düzenleme yaparken ve yaptığı yasal düzenlemelerini hayata geçirirken demokrasi ve temel Avrupa değerleri konusunda hassas olması gerekiyor. Çünkü demokrasiyi zorlayabilecek her adım, insan haklarını ihlal edebilecek her karar Türkiye'nin etkisinin ve etkinliğinin sadece AB'de değil dünyanın hemen her yerinde azalmasına yol açıyor. Çok yakın zamana kadar başkalarına örnek gösterilen Türkiye zihinlerde tekrar sorunlu ülkeler kategorisine konuyor.

Umudumuz o ki iktidar, Türkiye'nin çok hassas dengeleri kollaması gerektiği gerçeğini göz ardı etmez, AB'yi şu an almayı hiç düşünmediği kararları almaya zorlamaz. Unutmayalım ki üyelik Müzakere Çerçeve Belgesi'nin 5'inci maddesine istinaden askıya alınırsa Türkiye'nin zaten kırılan olan ekonomisi ciddi bir krizin eşiğine sürüklenir.

Burada ifade edilen görüşler ve varılan sonuçlar yazarlara ait olup GPOT Merkezi veya İstanbul Kültür Üniversitesi görüşlerini yansıtmamaktadır.

Daha Fazla Bilgi İçin

Akgün, M., Gürel, A., Hatay, M., & Tiryaki, S. (2005). *Quo Vadis Cyprus? [Kıbrıs Nereye?]*. İstanbul: TESEV Yayınları. Retrieved from [http://www.tesev.org.tr/quo-vadis-cyprus-\(kibris-nereye\)-/icerik/446.html](http://www.tesev.org.tr/quo-vadis-cyprus-(kibris-nereye)-/icerik/446.html)

Brus, M., Akgün, M., Blockmans, S., Tiryaki, S., Van Den Hoogen, T., Douma, W. (2008). *A Promise to Keep: Time to End the International Isolation of the Turkish Cypriots*. İstanbul: TESEV Yayınları. Retrieved from http://www.tesev.org.tr/Upload/Publication/8a064cdc-95ca-48fa-9183-ca69a24e77c4/A%20Promise%20to%20Keep_06.2008.pdf

Akgün, M. (2012). *Kıbrıs'ta Muhtemel Senaryolar: Diyelim ki Çözüm Bulunamadı*. İstanbul: TESEV Yayınları. Retrieved from http://www.tesev.org.tr/assets/publications/file/TESEV_Mensur_Akgun_K%C4%B1br%C4%B1s_2012.pdf

Akgün, M. (2014). *AB'den Tepki Beklemeyin*. Star Gazetesi. Retrieved from <http://haber.stargazete.com/yazar/abden-tepki-beklemeyin/yazi-846816>

MENSUR AKGÜN

Küresel Siyasal Eğilimler Merkezi (GPoT) Direktörü Prof. Dr. Mensur Akgün, İstanbul Kültür Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü Başkanı'dır. Prof. Dr. Akgün ilk lisans eğitimini Orta Doğu Teknik Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde tamamlamıştır. Daha sonra Norveç'te bulunan Oslo Üniversitesi'nden Sosyal Antropoloji konusunda ikinci lisans derecesini almış, aynı okulun Siyaset Bilimi Bölümü'nde yüksek lisans yapmıştır. Doktora eğitimini İstanbul Boğaziçi Üniversitesi'nde tamamlamıştır.

SYLVIA TİRYAKI

Küresel Siyasal Eğilimler Merkezi (GPoT) Yardımcı Direktörü Yrd. Doç. Dr. Sylvia Tiryaki, uluslararası hukuk, hukuka giriş, insan hakları, siyasal düşünceler tarihi ve anayasa hukuku üzerine dersler verdiği İstanbul Kültür Üniversitesi'nde Uluslararası İlişkiler Bölüm Başkan Yardımcısı olarak görev yapmaktadır. Yrd. Doç. Dr. Tiryaki yüksek lisans ve doktora eğitimini Bratislava'da bulunan Comenius Üniversitesi'nin Hukuk Fakültesi'nde tamamlamış olup aynı Üniversite'nin Sosyal ve İktisadi Bilimler Fakültesi'nden ikinci Doktora derecesini almıştır.

ABOUT GPoT

GLOBAL POLITICAL TRENDS CENTER

Global Political Trends Center (GPoT Center) is a nonprofit, nonpartisan research institution established under the auspices of Istanbul Kültür University in 2009.

GPoT Center was founded with the aim to support reconciliation and non-violent solutions to international as well as domestic issues through dialogue. Our mission is to contribute to stability, democratization and peace through organizing multi-track diplomacy meetings, conducting innovative and independent research, and encouraging informed debates in the media on key issues affecting Turkey and the world.

GPoT Center serves as a platform for the free exchange of views and information on political, social and economic matters concerning a variety of parties and segments of society. We aim to achieve our mission by routinely bringing together opinion leaders, government officials, policy makers, analysts, scholars, experts and members of the media from Turkey and abroad.

Our publications can be downloaded from our website for free. They are also accessible through online libraries worldwide, such as the International Relations and Security Network in Zurich, Europe's World in Brussels, and Columbia University Press in New York. Additionally, you can find our books on Google Books and Amazon Kindle.

CONTACT DETAILS

Global Political Trends Center (GPoT)
Istanbul Kültür University
Atakoy Campus, Bakirkoy
34 156 Istanbul, Turkey

www.gpotcenter.org
info@gpotcenter.org
Tel: +90 212 498 44 76/65
Fax: +90 212 498 44 05

